

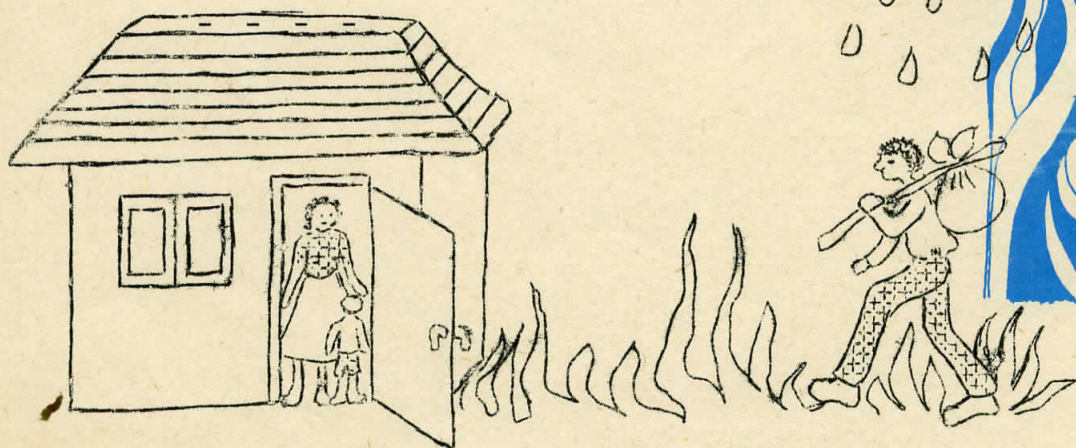
דברי הכפר

סוּתֵר מִזֶּה
מִנְחָנֵי עַם צְרִיכִים

אֶת הַגֶּשֶׁם תּוֹרֵק בְּעִיתוֹ
וּבְאָבִיב פֶּזֶר לְנוֹ פְּרָחִים

וְתוֹר שֶׁחֲזוֹר שׁוֹב לְבֵיתוֹ
לוֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנֵה לֹא -
צְרִיכִים.

כ' בסיון תשמ"ב
11 ביוני 1982
מספר 770
כפר - הנשיא

מה נשאל?

** בשעת כתיבת שורות אלה תם היום השלישי למלחמת העירפול, הידועה בשמה הרשמי כ"מבצע שלום הגליל". למרות שזה, כאמור מבצע - האוירה היא כאילו שיש מלחמה, אך הפעם התותחים (עדיין) לא הגיעו אלינו. כמעט כל אחד שניתן היה לגייס - גויס. ורק מעטים נשארו ועשו כמיטב יכולתם להחזיק את הרגיל ואף למעלה מזה. ומי לא דואג ומחכה לשמוע משהו: אמהות ואבות לבנים, נשים לבעלים וילדים לאבותיהם. עד עתה גויסו רבים ועוד היר נטויה כאשר מדי יום קוראים לעוד מישהו. למרות שאנו בהיכון מדי יום להכנס למקלטים, עדיין, לשמחתנו לא היה לנו צורך להטמש בהם.

** בדיוק מספר ימים לפני הפעולה נסע ברוס לחו"ל, כך שנושא ארגון המקלטים נפל על אירית ב"ח לפתע פתאום. במהרה נטלה דינה רחמני את הצד הטכני של הבאת המקלטים למצב טוב מבחינת שאיבת המים, וצידודם, עבדה ימים כלילות וכולנו נשמנו לרווחה. מיכאל דוארי מיד התנדב ואירגן את כל נושא חלוקת האוכלוסיה בין המקלטים השונים. עדיין יש מקלט אחד לא כשיר, המקלט הנמצא מאחורי עפרית שהיה מלא מים ולקח יומיים לרוקנו (בעזרתם של אורי ג', דינה, אבנר, דניאלה ר'). ואילו עתה התלבשו ששון ודניאלה על החשמל וכתה שכולת ערכה מבצע בזק של נקיון הבוץ והוצאת הקרשים הרקובים.

** חברת הילדים עושה כמיטב יכולתה בעזרה בכל אשר נדרש במשק: עישוב כותנה, עזרה בבתי הילדים, חשמליה וכו' וכו' וכן עברה ממקלט למקלט ע"מ להביאם למצב סביר.

** שושנה שרקי גויסה לעזרת צוות המרפאה, ואת מרבית זמנה מבלה בצפת לצידו של תמיר שפרונג שכידוע נפצע במהלך הקרבות, ועתה מחלים לאחר שהוצאו מספר רסיסים מגופו. החלמה מהירה לך תמיר, כולנו אתך, וחזק ואמץ ליעל והנרי.

** ג'ק נורטון הוחזר אחר כבוד לחרר סידור העבודה ושוכר את ראשו במילוי מקומות העבודה שם חסרים עובדים.

** עד כמה שידוע לנו, כל המתנדבים וכל חברי האולפן נשארים עמנו בכוונה לתרום עד כמה שביכולתם בזמנים אלה.

** היות והמכבסה האזורית כמעט לא מכבסת, שינסו פיליס ודוט מתניהן ועובדות עבודה נוספת ע"מ לכבס את כל מה שמגיע למכבסה. עד עתה אין אף תלונה על מחסור בכביסה.

** את הפיקוח במטבח תפסה הלן לוין ומבחינה זו אנו מכוסים. וכדי לשפר את רוחנו אף נתנה לנו לחמניות וחמאה ביום ג' בערב.

** בבית הספר בכפר בלום עדיין לא חודשו הלימודים ובכל יום יש התלבטות אם כן או לא.

** כן זכינו לביקור ביום ג' בערב של יהודה עדר, דויד ברוזה, ויונתן גפן שחזרו מהופעות במסגרת גיוסם אי שם בצפון.

** כבר יומיים אנו זוכים לביקורים של קבוצות חיללים שבאים להתקלח אצלנו או לטבול בבריכת השחיה.

** לפני מאה שנה בערך (בשבת האחרונה) יצאו נציגים מקיבוצנו להשתתף בכנס במעין צבי שדו על פעילות התנועה הקיבוצית בנושאים של המצב בשטחים, ואף יצאו בקריאה נגד יצירת מצב מלחמה בלבנון. חלק ממשתתפי הכנס חזרו הביתה ומיד יצאו לדרך במדים.

** צוות המחסן והמכסה רוצה לציין את דינה ר' שלאחר שנים שחיכו למתקנים שונים, הרי שבנתה אותם במהירות ולשביעות רצון כולם.

** גב' נאי, אמא של ג'ורג' ויוהנה הגיעה מאנגליה לגור פה. ברוכה הבאה.

** שמענו שגם שאול וסטפני באים לביקור בשבוע הבא. ברוכים הבאים.

** החלמה מהירה לג'ו ס' שעבר ניתוח ומחלים בחדר החולים.
החלמה מהירה גם לאמה של לילה שהשתחררה מבית החולים לא מזמן.

** ובשבוע הבא, תערך, אם ירצה השם, חתונתם של דינה עם בנסון וגדעון עם סוניה. שיהיה לכם במזל טוב.

לה הכל לעת עתה. ולכל המשפחות, מי אתן שיקיריכם יחזרו במהרה בריאים ושלמים הביתה.

ולכל בגאוייסים - מחכים לכם בקוצר רוח.

ש ב ת - ש ל ו ס . צילה.

*** **

ברוח הזמן ילדינו יושבים למזלנו בעורף ומדברים גם שיחות הולין. ובכל זאת ברוח הזמן שאלו בכתת שבולת :

"איפה נישן בקיטנה, באהלים או בבונקרים? (קהל : בונגלוס).

יבין 3½ : אמא למה הישראלים נלחמים בלבנון ?

צילה : כי המהבלים בלבנון ירו עלינו ואנחנו נלחמים בהם.

יבין : למה הם עושים את זה ? הרעים חושבים שהם הטובים ?

צילה : כן, בדיוק.

יבין : אז הם רוצים לקחת את הארץ שלנו ?

הכשרת מקלטים ע"י חברת - הילדים.

ב-15.00 אחה"צ ביום א' כאשר הוכרז מצב חירום, נקראו בני חברת הילדים למבצע הכשרת המקלטים לשעת חירום.

תחת אש חיה של הוראות של הרי הסתערנו לכוון הטרקטורים וירדנו למאגרי הבטחון כשהמורל גבוה וההשתתפות מלאה.

הכוחות התפלגו וחילקו ציוד למקלטים.

ביום ב' עבדו הבנים יום מלא בהכנת ציוד למקלטים והכשרתו. לאור המצב השקט והרגוע שאבנו מים מהמקלטים וחלקנו ציוד חיוני.

ביום ג' סידרו מעקים למדרגות וצבענו אותם. אחה"צ בשעה 14.30 כשהוכרזה כוננות שוב לבשנו חגור ויצאנו למערכה, כאשר בהתקפת היסטריה אדירה חולק ציוד אחרון.

הבנות התאספו ליד המזכירות והחלו רצות לכל רחבי המשק להודיע על מצב החירום.

היום יום ד' מנקים את המקלט האחרון שנשאר ומכריזים: "המקלטים בדוקים ונקיים".

משדה הקרב חזרה לאולפן.
חברת הילדים.

מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

16.6 - שאול ריפקינד
לני יודאיקין
שרונה מרציאנו
תמר פוקס

18.6 גבי אורן
שניי נאלאך

י מ י ה ו ל ד ת

14.6 מרים מעיר
רחל פוקס
תמרה לוי
מורן עמית

י מ י נ י ש ד א ל י ן

12.6 שולי וטובל מוריס

13.6 יעל והברי שפירובג

דוט וסימון שילנגזיכט

15.6 אן והדי בילגורי

16.6 שאולה ודוד אלמן

תמרה וציקי לוי

להורי כתת איל - ברצוננו להודות לכם בעד המתנה, כמו כן תודה לאלה שהשתתפו ושיתפו אותנו בקבלת הפנים.

רוב תודות.

לכל החברים שהשתתפו בשמחתנו - תודה רבה. רצינו גם להודות לכם בעד המתנה היעילה שתשרת אותי כרעיה לבעלי (היות ובלי סירים אין אנו רעיות טובות - לפי הדעה: אי שוויינזם).

תודה רבה, באהבה - טליה ורמי.

רותי ואיתן דבי ושמואל מודים לכל החברים על השתתפותם בשמחתנו הגדולה, על הטרחה והעזרה, על העוגות הרבות ועל המתנות. והעיקר על שמחתכם בשמחתנו שהעניקה לנו הרגשה חמה של חברות וקרבה אמיתית.

תודה רבה לכולכם, דבי ושמואל.

מה נמצא מחזור חדר האוכל

×× פתאום מנקים את החלומות והקירות של חדר האוכל כאילו לא ניקו אותם לפני כמה ימים. זו הדרך הטובה ביותר לשכוח את הדאגה והמחח שבליבות כולנו. הטלפון לא חדל לצלצל, וכל פעם ששומעים אותו, כולם פונים אליו בתקווה וחרדה גם יחד. "נתקי אותו" אמרו יותר מפעם. "זה בשבילי?" שואלות כל העיניים.

×× חסרים כל כך הרבה פרצופים מקהילתנו וביחד עם זה, בכל ארוחה רואים בנים צעירים לבושים בחאקי - נחמדים, שקטים ונראים מאוד עייפים - בנים ממקומות אחרים. כל ישראל אחים.

×× היו אורחים לא כל כך ברוכים ביום ב' בצהריים, כאשר הגיעו לחדר האוכל, בלי הזמנה, קבוצה של חבד'ניקיות. הם כמו כלבים שלא משחררים מקל. התחילו להסתובב במשק במעין מבצע "הקש בדלת" וביקשו תרומות, אחרי שנתנו ברכה!! הגיעו לכל מיני פינות במשק - תשאלו את שוש א'.

×× הרעש בחדר האוכל עצום. כלים, קיטור, מכונות, עובדים ואוכלים (שימו לב לסדר!!) ומעל כל זה לפחות שלושה מקלטי רדיו שפועלים במלוא הדציבלים וכל אחד על תחנה אחרת. ברגע שמשדרים חדשות מצטופפים סביבם כאילו סביב איזה אליל שיביא מזל-טוב.

מעניין איך אנשים שונים מגיבים לחדשות. יש כאלה שכמעט מכניסים עצמם לתוך המקלט ויש כאלה שממשיכים בדרכם כאילו הרדיו לא קיים - אולי זה כל מקווים שאם לא יקשיבו לחדשות, לא יהיו חדשות רעות. כמו שכאשר היינו ילדים בעיר אסור היה לדרוך על הפסים שבין בלטות המדרכה, פן יביא מזל רע.

בבוקר קמים ואומרים - את מי לקחו היום? וכל יום מקווים שהוא יהיה יום משעמם ורגיל בלי מהדורות חדשות מיוחדות, ולא, ולא, ולא, ----- רק יום רגיל כמו שאנחנו מתלוננים עליו בדרך כלל כאשר הוא שיגרתי. יום שלא מצטופפים סביב לרדיו כל שעה. יום שצלצול הטלפון סתם רעש ברקע שלא מתרגשים כאשר שומעים אותו.

דבר אחרון צריך לציין - יש כוח ואהבה בין החברים שאי אפשר לתאר אותו. קשר בין אנשים שבלי מילה - רק במבט או קריצה, מרגישים שאכפת להם שיוודעים. זה לא חדש, אבל תמיד מרשים.

שלום, שלום, שלום ע ד נ ה.

נ.ב. שמעתי בחדר האוכל:

אולפניסט שאמר - אתם (חברי המשק) לא מרגישים את המצב כמונו. אתם כבר רגילים (!!)

מתנדב שאמר - עכשיו אני מרגיש יעיל.

ההורים שלי יכולים לבקר כמה שהם רוצים, אבל אני לא אחזור לאוסטרליה.

עוד אולפניסטית שעובדת - החיילים ההם חתיכים. כאלה - האם מותר לי ללכת לנקות את השולחן שלהם עכשיו? (הם בדיוק ישבו לאכול).

מחשבות על מחשבות על המחשבות בבית

מוצאי שבת : 8-13 - הבנים והחברים זה אחר זה עולים על אוטובוסים ונוסעים אחרי יום פעילות של חיל האויר הלב מתחיל לדאוג. יות צפונה יושבים במקלטים וממתינים.

יום א' - הקטיושות והפגזים לא אחרו לבוא. נזק רב בקרית שמונה ובהריה. אתה דוחק את הדאגות פנימה והולך לעבוד. בשיבת המזכירות מתחילים דיון על מועצת התק"ם שצריכה להיות בעוד שבועיים ביגור. קשה להתרכז כשהמוח מנסה לגשר על הקילומטרים אל הבנים, אל החברים, האסיפה מתבטלת. חטרים לי הפנים של הצעירים בשעות של אחרי הצהריים והערב. עובדה: אף כי אין לי משהו מגויס מן המשפחה, אני חרד ודואג. ברדיו שירי מולדת.

יום ב' - שומעים שחמיר נפצע ונצמא בבית חולים בצפת. איך? מה מצבו? בחדר-האוכל יש רק נושא אחד לשיחה - המלחמה. איבן ראה את רפי פ' בדרכים, עופר קפץ הביתה. החברה מייב ממלאים את החלל. אני נוסע דרומה להחזיר את מרב והנכדים לאשקלון. הכביש החדש המחבר את כביש עמיד-פרוד עם צומת גולני עמוס שיירות. מובילי טנקים, משאיות זחלמים, ג'יפים, קומנדקרים, אוטובוסים - כלם מלאים חיילים נוסעים צפונה ואילו דרומה נוסעת שיירה של מובילי טנקים ריקים. לפעמים נאלצים לעצור ולכבות את המנוע. חיילים בקסדות ואפודות מגן יושבים-שוכבים בזחלמים.

המלחמה לא מבדילה ומזמנת יחד אשכנזים וספרדים. כל הארץ מכרים: נהג משאית עמוסה בזלם, עוצר ומשורב ראשו מחוץ לקבינה וצועק לנהג מוביל טנקים שעומד על הכביש בשיירה הדרומית הנייחת "מוישה, למה אתה עוצר את התנועה כרגיל?!" נהג כל הרכב שמאחורי הנהג שעצר צופרים במחאה ומוישה משיב לחברו "שייקה, יה מ"אק, סע קדימה מחכים לך שם".

דרומה מעפויה אין מלחמה. בדו"ח הביתה אני נוסע אחרי טנדר צבאי, בו יושב בין היתר חיל שנראה יותר זקן ממני. מה הוא עושה שם? משועמם, מזיע, מתקשה למצוא מקום נוח לישבן על המושב הקשה. כך הולך אדם למלחמה.

יום ג' - צמודים לרדיו כל היום, מחכים לחדשות, קוראים את העיתונים ומחכים מתפללים מרצון העם להתנדב, לעזור לתרום דם, לבקר אצל הפצועים. מזוע זה לא תמיד כך?! כמה חיילים (טייסי מטוסים?) אוכלים בחדר האוכל, מטלפנים הביתה, באים לבריכה לשחות. מגיע להם.

וכל הזמן ממשיכים לחכות לכם, הבנים והחברים, המוראל גבוה ובינתיים ממעטים בניתוחי מצב, בהערכות, בביקורת, כי הנשימה עצורה. אולי אחרי שוך סערת המלחמה, כשידמו התותחים תקראו שורות אלו ותשתוממו! ככה זה היה בבית? כן, ככה זה בבית.

א ר י ק.

נדליק נר לזכרה של:
גב' אהרן מרקוסון - כ"ד בסיון

מזל-טוב

לגדעון וסוניה לדינה ובנסון

לדייב ובלנש ולמשפחות - בשמחתכם הכפולה.
החופות תיערכנה ביום שלישי הקרוב, בשעות אחה"צ.
על פרטי התכנית נודיע על גבי לוח המודעות בתחילת השבוע.

יום חנוכה אצלם

הלן לוי - בברכה נכנסת לעבוד כמרכזת המרכז הצבורי.

דינה רחמני - עד שתצא ללימודים תעבוד בענף החולה כפקחית כותנה.

אנטוני וולף - חזר למשק, עומד לרשות סידור העבודה.

הודעה - על פי אינפורמציה שנמסרה לוו. כח-אדם, התברר שמספר משפחות מבקשות לקחת חופש נוסף מעבר לנסיעתם לחו"ל השנה.

וו. כח-אדם חוזרת ומאשרת את החלטת וו. העבודה, כי אין לקחת חופש נוסף מעבר לשהות המשפחה בחו"ל.

נכחו: ברור, לאה, רות ג', יוסי כ', אירית ב"ח, ג'קי ע'.

* * * * *

משפחות המגוייסים מתבקשות למסור את כתובות המגוייסים לרות רחמני. תודה.

אנא שימו לב! כל הסטודנטים והפעילים העובדים מחוץ למשק (או משפחותיהם), מתבקשים להודיע לרות רחמני את כתובותיהם בעיר - עם מס' הטלפון.

ברצוננו גם לאשר כתובות שכבר נמצאות אצלנו.

תודה.

אנו משתתפים בצערך של

רוני אברהמוב

עם פטירת האם.

חברי כפר-הנשיא

מערכת: עדנה, צילה, אריק ודליה.

הדפסה: ציונה.

עטרה: עפרה.

הגיהה: אסתי.

שכפלה: רות.

חיברו: רחלי ורחלי.

6.
מי ששומע מבנו/בעלה "אז-שם" מתבקש להודיע על כך לאירית או למיקל. חברים רבים, מעוניינים לשמוע מו' שלומם. (חובה להעביר הודעות למשפחות מיד עם קבלתן.) גם בלילה, על ידי פתק.

ואמת בהל'ק?

עם סיום לוח החגים לשנת תשמ"ב (פרט ליום ההתיישבות), ברצוני לסכם בקווים רחבים מאוד את העבודה של ר' החגים.

- שיטת ה"צוות לכל חג" הוכיחה את עצמה מעל לכל ספק. לרוב החגים הוצמדו צוותים בעוד מועד, חברים יצאו לימי עיון לקראת החג, והצוותים הכינו ובצעו את התכניות במסירות, רצון טוב ואף בהתלהבות.

כתבתי כבר בהזדמנות אחרת, שאי אפשר לצפות ל-100% של הצלחה בכל ארוע. קיימים גורמים שלא תמיד בשליטתנו, ומשבשים את התכניות. לדוגמה: מזג האוויר (חום, קור, רוח, גשם), שפע של אורחים לא צפויים, מילואים פתאומיים של ראש הצוות וכו'.

אך יש גם סיבות אחרות, ואלה, לצערנו - לרוב כן תלויות בנו, כגון - ציוד שלא מופעל כראוי, חברים עסוקים ועייפים מדי, הבטחות שלא קוימו, חוסר מקום בחדר האוכל, ועוד ועוד.

במבט לאחור, יש לציין שהיו לנו חגים יפים ומגוונים, ואנו בטוחים שכך יהיה גם בעתיד. על מנת להבטיח זאת - אנו פונים לחברים, וותיקים כצעירים, להצטרף עכשיו לאחד הצוותים של החגים והמועדים הבאים עלינו לטובה: ראש השנה, יום כיפורים, סוכות, שמחת-תורה, חנוכה, ט"ו בשבט, פורים, פסח, יום השואה, יום הזכרון, יום העצמאות, שבועות ויום ההתיישבות.

כל חג מורכב ממרכיבים שונים, כולל קישוט, סידורים טכניים רבים, הכנת תכנית, (תוכן עיוני - מסורתי - בידורי), החלק המוסיקלי, ריקודים, כיבוד ותורנויות. רצוי שלכל מרכיב כזה תהיה כתובת בצוות.

חברי ר' החגים ישמחו לקבל כל התנדבות או הצעה.

*** **

הודעה מוקדמת:

ביום ה', 17/6/82 בשעה 14.30 אחרי הצהריים במועדון,

יבוא אלינו החבר אברהם אדרת לשוחח על ההגדה החדשה של התק"מ.

הוא מביא אתו טיוטה של ההגדה וכל החברים המעוניינים בנושא מתבקשים לרשום בפניהם תאריך זה ולהתפנות.

להתראות, ר' החגים,

(אלזה, חנה פ', אנג'ל, נסים).

